

(המשך ממחזור 27)

הצליחו להתגבר עליו. הוא נכבד באזי- קים, והחיל הפצוע הובל לבית-החולים במצב קשה.

עד לאותו יום הרהיטסון היה יוסי גרינ- ברג (40) סוחר-רהיטים אמיד, ידוע כאחד מתושביה המכובדים של שכונת היוקרה של רמת-השרון, נווה-מגן. הוא התגורר עם אשתו שרה ובתם בת 11 בוילה נאה באיזור מרכזי בשכונה. הווילה התלת- מיפלסית טופחה על-ידי יוסי, שהוא איש חזק ושרירי. הוא בנה במודידי בריכת- נוי בחצר, טיפח את המידשאה והפרחים ועל הקיר החיצוני של הווילה תלה פסל ענק של עכביש. ליד שער הכניסה הע- מיד גזע עץ כרות, שעליו נחרט שם המישפחה.

הצלת ישיש. יוסי גרינברג נשא את שרה לאשה לפני שנים רבות. הוא אהב לספר כי בתקופה שבה חיזר אחריה, עזר בה אותו למען גבר אחר, עד שיום אחד תפס אותה במכוניתו של אותו גבר, היכה אותה מכות נמרצות ואיים עליה כי יהי רוג אותה אם לא תחזור אליו. שרה חזרה, ונישאה לו. רק אחרי שנים אחדות נולדה בתם היחידה, שהיא ילדה רגישה במי יוחד.

חייו של יוסי התנהלו במסלול רגיל ושיגרתי. הוא עשה כסף וחיל בעסקיו, ונחשב איש-מישפחה למופת. אך לפני ארבע שנים לקה בהתקף-לב, ומאז הש- תנו חייו. הוא הפך אדם עצבני, נזקק לגלגלות-ארגעה וקיבל טיפול פסיכיאטרי. בניגוד לאחרים, היה השינוי שחל ביוסי חיובי. הוא היפנה את כל מרצו לתחביב חדש — הצילום — נהג לצלם יותר מ-13 סרטי צילום ביום, הוציא על תחביבו הן-תועפות. הוא גם הפך מצנאט, אסף סביבו אנשים שנוקקו לעזרה וסייע להם מבחינה כספית.

כשמועצת רמת-השרון ניסתה לנשל ישיש עירי מצריפו הרעוע, נזעק יוסי לעזרתו, הפיץ את הסיפור בכל העיתון. נים. כשהמועצה טענה כי צריפו של הזקן מהווה מיטרד תברואתי, שיפץ את הצריף מכיסו ואף תמך בזקן מבחינה כספית.

הערצה לאריק. יום אחד אסף טרמ- פיסטיה בת 16 בצומת הכפר הירוק. בי ידיה החזיקה הטרמפיסטית צרור ציורים. יוסי נסע איתה לבית האמנים שברחוב לאחריו בתל-אביב, קנה לה צבעים ומיכר חולים במאות לירות. סיפר לאשתו כי החליט לעזור לנערה ללמוד ציור.

בשנים האחרונות כמעט חדל לעבוד. אשתו שרה ניהלה את עסקיו בעוד הוא הולך יום-יום אל החנות, לוקח את הקופה ומסתלק. הוא נהג להסתובב עם חבילות שטרות בנות אלפי לירות בכיס ולפור את כספו על ימין ועל שמאל.

יוסי נהג לרדת לדרום מדי חודש, לחי רוש את הנגב במכוניתו. בערד עבד כנהג אמבולנס מתנדב, וכאחת מסיעותיו גילה מצבור נשק. הדבר פורסם במעריב על-ידי העיתונאי יוסף גיבעון. גרינברג לא שכה לו את הדבר. נהג לבקר בביתו בכארי- שבע, הפך ידו (בשעת השירוף שאזח בו בבסיס הצבאי, ביקש כי גיבעון יובא למקום). אלא שמאז אותו מקרה טען, בתוקף, כי קופה, וכי הגיע לו צל"ש על גילוי הנשק.

הוא אהב את הצבא, והיה לו "שיגעון" מיליטאריסטי. מכיסו מימן והקים אנדרטה לזכר הללי נווה-מגן, הציבה במקום מר- כוז בשכונה. הזמין לטכס הסרת הלוח את ראש המועצה פסח בלקין. משבושש בל- קין לבוא, נסע למישרדו והביאו בעצמו.

יוסי גרינברג היה פעיל בתנועת שלומי- ציון. הוא העריך את אריק שרון. בכנס יסוד התנועה ישב שורות אחדות מאחורי אריק. אולם ברע שבו עלה אל הבימה פרופסור עזרה זוהר שישב קודם-לכן סמוך לאריק, מיהר גרינברג לתפוס את מקומו. הוא התיישב ליד המפקד הנערץ עליו. לא חדל להטרידו במשך הערב כולו. אלו רי ההפסקה לא איפשרו לו הסדרנים לח- זור למקום שלידי אריק שרון.

רדיפה עם סכין. לפני כשנתיים נפ- צע יוסי גרינברג קל בתאונת-דרכים. הוא ישב ליד הנהג, שהיה ידידו האישי, ונפצע מרסיסי-זכוכית. כשביקש ממנו הידיד המ- סור עדות במשטרה, תפס סכין גדולה ודרך אחרי כשהוא דורש ממנו עשרת אלפים לירות. אשתו, שרה, יעצה לידיד לחדול מלבקרם.

It took many years for my people to find their land - They have struggled and won - In Israel, the world now sees what can be accomplished by people with a purpose in life!

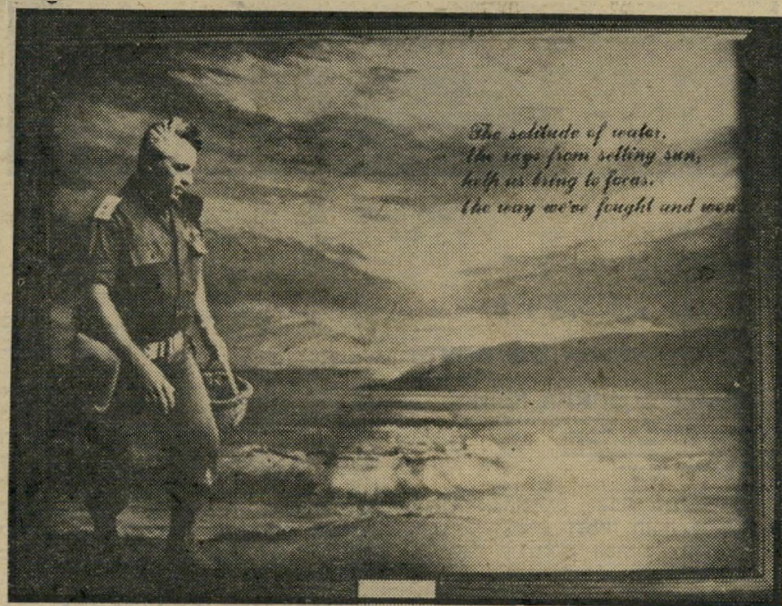
הציור של גולדה "הם נאבקו וניצחו..."

ציירת גלי "ייעוד בחיים..."

הבת עם הודעה מצויירת "העולם רואה..."

הציור של אריק שרון "הבדידות של המים..."

בו נראה שריהקלאות בגילגולו הצבאי הקודם, לבוש מדים, שואב השראה לניצי- חון מהבדידות של המים וקרני השמש השוקעת.

הציור הוא פרי מיכחולה ומצלמתה של ג'ויס גלי, מפיקת סרטים, תסריטאית, ציירת פורטרטים, צלמת ומעצבת-אופנה אמריקאית. המגיעה תכופות לישראל כדי להפיק סרטי טלוויזיה תעודתיים ולשאוב אולי השראה מאותם מקורות.

ג'ויס היא נשיאת חברת הפקה שהקי- מה לצורך הפקת סרטי-תעודה על ישראל, מתכננת עתה סרט על חיות התנ"ך. עד אז היא עוסקת בציור פורטרטים של דמו- יות ידועות על גבי חולצות טריקו ועל רקע אמיתות-חיים שהיא מנסחת כידי הי מליצה הטובה עליה.

בצעירותה היתה ג'ויס אופנאית, שלמ- דה, לדבריה, את סודות המקצוע אצל כריסטיאן דיור. גם כיום היא מעצבת דגמים ויצירותיה מוצגות בחלונות הראווה של השרה החמישית בניו-יורק. אולם הי התמחות שלה היא בהנצחת גיבורים.

ג'ויס משלבת צילום וציור שמן. לדמות המצלמת היא מוסיפה ציור רקע בצבעי שמן, בדרך כלל של נוף פאסטורלי. על לוח הזכוכית המגן על המונטה היא מו- סיפה בכתב אימרה המאפינת לדעתה את נושא התמונה.

מסתבר כי בארצות-הברית יש ביקוש

האשה ניסתה בכל כוחה להעלים את דבר מצבו הנפשי המעורער של בעלה. היא סירבה לשוחח על המצב, טענה שה- כל בסדר וכי "יוסי רק קצת עייף". ידידי המישפחה מספרים על פעמים שבהן גאל- צה שרה להסתיר את הילדה בקומה העל- יונה בוילה כדי שלא תראה את מצבו של אביה.

מאז המיקרה בבסיס הצבאי מאושפז יוסי גרינברג באחד מבתי-החולים לחי- ליינפש. אשתו עדיין לא חזרה לעבודה. אמה באה להתגורר איתה בוילה ולטפל בילדה שאינה יודעת כלל על האסון שפ- קד את המישפחה.

דרכי חיים

השמש כהשראה לניצחון

אריק שרון וגולדה מאיר
מבוקשים כאזרחים
בסגנונם של יהודי ארה"ב

"הבדידות של המים, / קרני השמש השוקעת, / יעזרו לנו להתמקד / בנתיב מילחמתנו וניצחוננו."
מי שלא ידע עד עכשיו מה מקור ההשר- ראה ששאב האלוף (מיל), אריק שרון כי תיכנון מיבצעו הצבאיים, יוכל ללמוד זאת עתה. הדברים הרוטים על ציור שמן גדול